

इत्यान् रामायाभ्यर्थितो ददौ" रघुः "अग्लोपित्वं स्थानिवचं
चादनस्य प्रयोजनम् यत् त्वेते न विद्येते तत्राग्लोपविक-
ल्पनम् । तद्वत्त्वादन्यदीर्घश्च पुक् चेत्यङ्गापयत्स्वपि" कामधेनूक्तैः
पुक्-दीर्घश्च अर्थापयते । सम्+समर्थने समसर्थयते सम-
र्थनञ् प्रमाणेन व्यवस्थापनम् । कु पीडने कदादेशः कदर्थयते ।
अभि+आभिसख्येन प्रार्थने अभ्यर्थनीयः । "अभ्यर्थनाभङ्ग-
भयेन साधुः" कुमा० । प्रति+प्रतिकूलाचरणे प्रत्यर्थी ।
"प्रत्यर्थीभूतामपि तां समाधेः" कुमा० ।

अर्थ पु० अर्थ भावकर्मार्थौ यथायथम् अच् । १ अभिधेये २ शब्द-
शक्त्या बोध्ये पदार्थे च 'तद्देशो शब्दार्थावनलङ्कृती पुनः
क्वापि" का० प्र० आलङ्कारिकमते स च अर्थस्त्रिविधः
वाच्यो लक्ष्णो व्यङ्ग्यश्चेति भेदात् । "अर्थोवाच्यश्च
लक्ष्णश्च व्यङ्ग्यश्चेति त्रिधा मतः । वाच्योऽर्थोऽभिधया
बोध्यो लक्ष्योलक्षणया मतः । व्यङ्ग्यो व्यञ्जनया ताः
स्युस्तिष्ठः शब्दस्य शक्तयः" सा० द० । ताश्च तत्तच्छब्दे
वक्ष्यन्ते । अन्यमते "तात्पर्याख्यां वृत्तिमाहुः पदा-
र्थान्वयबोधने । तात्पर्यार्थं तदर्थञ्च वाक्यं तद्वोधकं-
परे" । इति तात्पर्यं प्रतिपाद्योऽप्यपरः अर्थभेदः । स च
अभिहितान्वयशब्दे विद्यतः । ३ धने । तस्य सर्वैरर्थनीय-
त्वात्तथात्वम् "अजरासरवत् प्राज्ञोविद्यामर्थाश्च चिन्तयेत्"
"अर्थस्योपार्जने ह्येशस्ततोऽपि परिरक्षणे" नीति० । सचार्थ-
स्त्रिविधः शुक्लः शबलः कृष्णश्चेति भेदात् यथा
"अथ गृह्णाश्रमिणस्त्रिविधोऽर्थो भवति । शुक्लः शबलोऽ-
सितश्चेति । शुक्लेनार्थेन यदैहिकं करोति तद्देवमासाद-
यति । यच्छबलेन तन्मातुष्यम्, यत्कृष्णेन तत्सिख्यं कृत्वम् ॥
स्ववृत्त्युपार्जितं सर्वं सर्वेषां शुक्लम् । अनन्तरवृत्त्युपात्तं
शबलम् । अनन्तरवृत्त्युपात्तञ्च कृष्णम् । क्रमागतं प्रीतिदायम्
प्राप्तञ्च सह भाव्यं यथा । अविशेषेण सर्वेषां धनं शुक्लं
प्रकीर्तितम् ॥ उत्कोचशुक्लसंप्राप्तमविक्रयेण विक्रये ।
कृतोपकारादाप्तञ्च शबलं समुदाहृतम् ॥ पार्श्विकद्युतचौ-
र्याप्तं प्रतिरूपकसाहस्रैः । व्याजेनोपार्जितं यच्च तत् कृष्णं
समुदाहृतम् ॥ यथाविधेन द्रव्येण यत्किञ्चित् कुरुते नरः ।
तथाविधमवाप्नोति स फलं प्रेत्य चेह च" विष्णु० सू० ॥ ४ प्रयो-
जने इष्टे । प्रयोजनञ् इच्छाविषयः । तच्च गौणसुख्यभे-
देन द्विविधम् यत् अन्येच्छानधीनेच्छा जायते तत् मुख्यं
यथा सुखं दुःखाभावश्च तयोरिच्छाया अन्येच्छानधीनत्वात् ।
साक्षात् परस्परया वा तत्साधनं तु गौणं तत् सुखदुःखा-
भावेच्छयैव इच्छोदयात् गौणत्वम् । प्रयोजनञ् यद्यपि

आनाविधम् तथापि शास्त्रकारैः प्राधान्येन धर्मार्थ-
कामसौख्यरूपाणि चत्वार्येवाङ्गीकृतानि तत्रैव सर्वप्रयो-
जनानामन्तर्भावात् । तएव चत्वारः पुरुषार्थाः पुरुषे-
ष्वेवमाणत्वात् । सांख्यास्तु सर्गापवर्गात्मकं द्विविधं
पुरुषार्थमाहुः पुरुषस्य प्रयोजनसुद्दिश्य प्रकृतेः प्रवर्त्तनात् ।
एवं चतुर्विधे द्विविधे वा पुरुषार्थे मतभेदेन स्थिते
तेषु मध्ये मोक्षएव परमपुरुषार्थः "अथ त्रिविधदुःखा-
त्यन्तनिवृत्तिरत्यन्तपुरुषार्थः" सा० सू० । "इह खलु
धर्मार्थकामसौख्येषु चतुर्विधपुरुषार्थेषु मोक्षएव परम-
पुरुषार्थ" वे० प० । दुःखात्यन्तनिवृत्तिरूपसुख्यप्रयोजनस्य
अन्येच्छानधीनेच्छाविषयत्वात् प्राधान्यम् । धर्मार्थकामास्तु
तत्साधनानि तत्रापि धर्मोऽर्थसाधनम् अर्थः कामस्य
साधनमित्यवान्तरभेदः "इच्छाकृष्णं दुरापेऽर्थे तदधीनाह्नि
सिद्धयः" रघुः । "ज्ञातार्थो ज्ञासम्बन्धः श्रोतं श्रोता प्रव-
र्त्तते" इत्यतार्थपदेनाभिधेयप्रयो जनयोर्पहणम् 'कस्या-
र्थकामौ वद पीडयामि" "अप्यर्थकामौ तस्यास्तां धर्म
एव सनीषिणः" रघुः । ५ निमित्ते "अतोऽर्थान् प्रमा-
दयन्ति प्रमदास्तु विपश्चितः" मनुः अर्थात्हेतोः कुल्ल०
"अर्थोऽयमर्थान्तरलभ्य एव" कुमा० "अर्थान्तरं कारणान्-
रमिति" मल्लि० । निमित्तञ्च कारणरुद्देश्यञ्च तत्
निमित्तार्थेन "अर्थेन तु नित्यसमासो विशेष्यनिज्ञता चेति"
वार्त्तिकोक्तेः नित्यश्चतुर्थीसमासः । द्विजार्थं पयः । द्विजार्थं
यवागः । यूपार्थं दारु । भाष्यकृता तु यूपार्थं दारु इत्यादौ
वज्रप्रीतिरपि साधुः खरे विशेष इत्युक्तम् "अन्ये च
बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः" गीता "मदर्थमपि कर्मणि
कुर्वन्नाप्नोति कित्त्विषम्" गीता "मदर्थसन्दे शमृणाल-
मन्थरः" नैष० । "परलोकासहायार्थं सर्वभूतान्यपीडयन्"
"तस्माद्धर्मं सहायार्थं" इति च मनुः । कर्मणि-अच् ।
दैविषये शब्दादौ । "इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः गीता"
"इन्द्रियेभ्यः पराङ्मूर्था ह्यर्थेभ्यश्च परं मनः" क० उ० ।
७ ज्ञेयवस्तुनि "इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञानं प्रत्यक्षम्"
गौ० सू० । अतार्थः षटादिवस्तुमात्रम् । रात्र उपाये
ट तन्त्रावापादौ अर्थचिन्ताशब्दे उदा० एवस्तुस्वभावे
यथार्थम् । १० निवर्त्तनीये मशकार्थो धूमः । ज्योतिषोक्ते
१ लग्नावर्षाद्वितीयमवने १२ प्रकारे । भावे अच् १३ अभिलाषे
१४ प्रार्थने च कर्मणि यत् १५ अर्थनीये विष्णौ पु०
"अर्थोऽनर्थो महाकोपः" वि० स० "सुखरूपतया सर्वै-
रर्थ्यत इत्यर्थः । भा० १६ फले । अर्थाय साधुः अर्था-